

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320201877
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4320201877.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti M.: Q., nar. XX. XX. XXXX a N., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matky H. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., Q. XX, a otca N. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., O. XX, zastúpeného JUDr. Janou Ondrášikovou, advokátkou so sídlom Levice, Bernolákova 12, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti a o návrhu otca na úpravu styku s maloletými deťmi, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 21. októbra 2020, č. k. 17P/39/2020-197, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloletú Q., nar. XX. XX. XXXX a maloletého N., nar. XX. XX. XXXX a vo výroku o zročnom výživnom m e n í tak, že návrh matky z a m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 6P/69/2018-87 zo dňa 11. 06. 2018 v časti o výživnom na maloleté deti z r u š i e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej Q., nar. XX. XX. XXXX zvýšeným výživným zo sumy 120 eur na sumu 160 eur mesačne (ďalej v rozhodnutí „mal. Q.“) a na výživu maloletého N., nar. XX. XX. XXXX zvýšeným výživným zo sumy 100 eur na sumu 130 eur mesačne (ďalej v rozhodnutí „mal. N.“), (obe deti ďalej v rozhodnutí spolu označené len „maloleté deti“), vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 01. 09. 2020. Výrokom II. uložil otcovi zaplatiť zaostalé výživné za obdobie od 01. 09. 2020 do 21. 10. 2020 pre mal. Q. vo výške 80 eur a pre mal. N. vo výške 60 eur k rukám matky v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti za obdobie od 01. 04. 2020 do 31. 08. 2020 zamietol. Výrokom IV. schválil dohodu rodičov o styku otca s mal. deťmi, v zmysle ktorej je otec oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý páry víkend od piatku od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod. Počas letných prázdnin v párnom roku v mesiaci júl od prvého dňa letných školských prázdnin od 9:00 hod. do štrnásteho dňa letných školských prázdnin do 19:00 hod. a v mesiaci august od 01. 08. od 9:00 hod. do 15. 08. do 19:00 hod. a v nepárnom roku v mesiaci júl od 15. 07. od 9:00 hod. do 31. 07. do 19:00 hod. a v mesiaci august od 15. 08. od 9:00 hod. do 30. 08. do 19:00 hod. Počas jarných prázdnin v nepárnom roku od piatka od 17:00 hod., ktorý predchádza prvému dňu prázdnin do stredy do 19:00 hod. a v párnom roku od stredy od 19:00 hod. do nedele do 17:00 hod. Počas veľkonočných sviatkov v párnom roku od Zeleného štvrtka od 9:00 hod. do soboty do 19:00 hod. a v nepárnom roku od soboty od 9:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 13:00 hod. Počas vianočných

sviatkov v nepárnom roku od 23. 12. od 9:00 hod. do 24. 12. do 17:00 hod. a v párnom roku od 24. 12. od 17:00 hod. do 26. 12. do 19:00 hod. a počas zimných školských prázdnin v nepárnom roku od 29. 12. od 9:00 hod. do 03. 01. do 19:00 hod. nasledujúceho roka a v párnom roku od 01. 01. od 12:00 hod. do 06. 01. do 19:00 hod. Matke uložil povinnosť deti na styk s otcom pripraviť a odovzdať otcovi deti v určenom čase pred svojim bydliskom. Otcovi uložil povinnosť matke deti odovzdať v určenom čase pred svojim bydliskom do domácnosti matky. Vo výroku V. uviedol, že zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 6P/69/2018-87 zo dňa 11. 06. 2018 v časti o výživnom na maloleté deti a výrokom VI. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho uviedol, že matka sa svojím návrhom podaným dňa 05. 03. 2020 domáhala zvýšenia výživného na mal. Q. zo sumy 120 eur a sumu 250 eur a na mal. N. zo sumy 100 eur na sumu 200 eur mesačne, počnúc dňom 01. 04. 2020. Svoj návrh odôvodnila zmenou majetkových pomerov na jej strane a zvyšovaním nákladov na výchovu a výživu maloletých detí. Uviedla, že jej príjmy z podnikateľskej činnosti (prevádzka pohostinstva) sú nestále, závislé od sezóny, v priemere dosahujúce sumu 800 eur mesačne. Keďže pohostinstvo navštevuje čoraz menej ľudí, bola nútená skrátiť otváracie hodiny. Kvôli vypuknutiu pandémie koronavírusu mala od marca do mája prevádzku uzavretú, zo strany štátu jej bola vyplatená finančná výpomoc a v máji jej bola vyplatená dávka za ošetrovanie člena rodiny. Poukázala na to, že majetková situácia otca je dobrá, pracuje ako profesionálny vojak. Okrem uvedeného prevádzkuje so svojim kamarátom autoservis a organizuje automobilové preteky, z čoho mu tiež plynie pravidelný príjem. Privyrába si aj kúpou áut, ktoré opraví a následne so ziskom predá. Otec na výživu detí prispieva navyše vecnými plneniami. S návrhom otca na úpravu styku s maloletými deťmi súhlasila. Uviedla, že doposiaľ otázky styku s deťmi riešil otec priamo s maloletými, pričom k vzájomným stretnutiam dochádza pravidelne každý druhý týždeň. Počas prázdnin alebo cez sviatky riešili styk otca s deťmi rodičia dohodu. Otec s podaným návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasil, mal za to, že by výživné nebolo využívané na potreby maloletých detí a poukázal na to, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom nenastala kvalifikovaná zmena pomerov, ktorá by si vyžadovala zvýšenie výživného na maloleté deti.

3. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 25 ods. 1 a 2, § 26, § 28 ods. 1 písm. a), § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletým deťom upravená rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 11. 06. 2018 pod č. k. 6P/69/2018-87, ktorým bolo manželstvo rodičov detí rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, ktorou boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke, obaja rodičia boli oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. Q. výživným vo výške 120 eur mesačne a na mal. N. vo výške 100 eur mesačne, vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27. 06. 2018. V čase tohto rozhodnutia matka prevádzkovala pohostinstvo, za zdaňovacie obdobie roku 2017 vykázala príjmy zo živnosti vo výške 40.409,15 eura, výdavky 36.695,73 eura, základ dane činil 3.713,42 eura. Vo svojej výpovedi uviedla, že jej mesačný príjem v čistom bol približne 700 až 800 eur, pričom zimné mesiace boli z hľadiska dosahovania príjmu horšie. Žila v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorej na domácnosť prispievala sumou 100 eur mesačne, uhrádzala platbu za vodu 40 eur štvrťročne, mobil 70 eur mesačne, daň z nehnuteľnosti vo výške 48 eur ročne, poplatok za komunálny odpad 60 eur ročne. Bola nemajetná. Otec bol zamestnaný, dosahoval priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.250 eur. Vlastnil rodinný dom na X. a v D.. Mesačne uhrádzal za nájom 350 eur, mobility 45 eur, sporenie deťom 25 eur, splácal hypotekárny úver a spotrebné úvery, ktorých splátky predstavovali 409,50 eura, 223,24 eura a 175 eur. Bol vlastníkom štyroch motorových vozidiel r.v.1992, 2004, 2006, 2007. Rodičia nemali inú vyživovaciu povinnosť. Mal. Q. navštevovala tretí ročník základnej školy, výdavky v škole pozostávali z nákladov na stravu 20 - 24 eur, školský klub detí 7 eur. Navštevovala tanečný krúžok, poplatok zaň bol 20 eur mesačne. Mal. N. navštevoval prvý ročník základnej školy, výdavky v škole boli identické s výdavkami na maloletú. Mal. Q. bola pre vpadnutý hrudník sledovaná vo C. nemocnici v P.. N. bola diagnostikovaná alergiou a astmou, rodičia neudávali zvýšené výdavky v súvislosti s jeho zdravotným stavom. V čase predmetného rozhodovania zistil, že matka naďalej vykonávala podnikateľskú činnosť, za zdaňovacie obdobie roku 2018 vykázala príjmy vo výške 38.127,35 eura, výdavky 34.368,02 eura, základ dane 3.759,33 eura, za rok 2019 príjem činil 39.748,34 eura, výdavky 35.979,83 eura, základ dane 3.768,51 eura. V rámci opatrení štátu za účelom zmiernenia dôsledkov pandémie koronavírusu bola matke vyplatená zo strany štátu za mesiace marec a apríl 2020 finančná pomoc vo výške 270 eur a 540 eur. Za obdobie od marca 2020 do júna 2020 bolo matke vyplatené ošetrovné v celkovej sume 926,40 eura. Matka bola registrovaná ako sprostredkovateľ poistenia, pričom

z výkonu tejto činnosti jej bola za obdobie od júla do októbra 2019 vyplatená provízia v celkovej sume 3.318,90 eura, pričom záväzok matky voči poisťovni bol k 30. 09. 2020 v sume 1.334,74 eura. Z výpovede matky na pojednávaní zistil, že jej denný príjem zo živnostenského podnikania v čistom činil od 50 do 60 eur. Žila v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá bola poberateľkou starobného dôchodku vo výške 410 eur mesačne. Mesačne uhrádzala príspevok na domácnosť 210 eur, internet a televíziu 40 eur, poistenie detí 30 eur, mobil 50 eur, ročne uhrádza za tuhé palivo na kúrenie 450 eur, poplatok za úschovu pupočníkovej krvi 52 eur, poplatok za komunálny odpad 51 eur, daň z nehnuteľnosti 79,17 eura, povinné zmluvné poistenie auta 200 eur. Bola poberateľkou prídavkov na deti. Osobné, majetkové pomery matky a počet jej vyživovacích povinností sa nezmenil. Na strane otca mal preukázané, že bol zamestnaný, v roku 2019 dosiahol priemerný čistý príjem vo výške 1.574,17 eura, v roku 2020 vo výške 1.668,97 eura. Žil v spoločnej domácnosti s priateľkou v prenajatom byte, ktorej priemerný čistý mesačný príjem činil 616 eur. Mesačne uhrádzal za nájom 350 eur, splácal dva úvery, ktorých splátky činili 407,16 eura a 196,02 eura, ročne uhrádzal daň z nehnuteľnosti 151,36 eura. Jeho majetkové pomery a počet vyživovacích povinností sa nezmenil. Mal. Q. navštevovala v čase začatia konania piaty ročník základnej školy, v čase rozhodovania nastúpila do šiesteho ročníka základnej školy v D.. Výdavky súvisiace s návštevou školy pozostávali z platby do triedneho fondu 10 eur mesačne, ZRPŠ 15 eur mesačne, cestovné 1,10 eur denne, ktoré je plnom rozsahu preplácané školou. Maloletá navštevovala tanečný krúžok, poplatok bol 25 eur mesačne. Kvôli pandémie koronavírusu krúžok nenavštevovala, opätovne by ho mala začať navštevovať v januári 2021. Mal. N. navštevoval štvrtý ročník základnej školy X., ZRPŠ bolo 7 eur mesačne, triedny fond 7 eur mesačne. Maloletý nemal osobitné záujmy, s ktorými by boli spojené zvýšené výdavky. Zdravotný stav maloletých detí sa nezmenil. Rodičia zvýšené výdavky s ich zdravotným stavom neudávali. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane otca ako aj maloletých detí ku kvalifikovanej zmene pomerov. Mal. Q. dňom 01. 09. 2020 nastúpila do šiesteho ročníka, mal. N. do štvrtého ročníka základnej školy, v dôsledku čoho sa výraznejšie zmenili náklady na ich vzdelávanie súvisiace okrem iného s nevyhnutnosťou zabezpečenia školských pomôcok a potrieb, súvisiace s ošatením, hygienickými potrebami, športovým i kultúrnym vyžitím. Konštatoval, že osobné, zárobkové a majetkové pomery matky maloletých detí sa nezmenili. Napriek tomu, že matka deklarovala zníženie príjmu v dôsledku pandémie koronavírusu, po oboznámení sa s predloženými opismi daňových priznaní konštatoval, že ich porovnaním za zdaňovacie obdobia rokov 2017 až 2019 k zásadným rozdielom v príjmových a výdavkových položkách nedošlo. Dodal, že nepochybne vypuknutie pandémie ovplyvnilo príjem z podnikateľskej činnosti matky, kedy bola nútená prevádzku na istý čas uzavrieť. Zvýraznil, však, že k uvedenému došlo na prechodné obdobie, pričom za ten čas boli straty na príjme matky aspoň čiastočne kompenzované finančnou náhradou od štátu a ošetrovným vyplateným Sociálnou poisťovňou. Na strane otca konštatoval zmenu jeho osobných pomerov, žil v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá mala vlastný príjem a bola tak schopná podieľať sa na výdavkoch domácnosti. Jeho majetkové pomery sa nezmenili. Oproti ostatnému rozhodnutiu súdu konštatoval výrazné zvýšenie jeho priemerného čistého príjmu o 418,97 eura mesačne. Dodal, že okrem uvedeného mal nepravidelný príjem z príležitostného predaja áut. K zásadným zmenám v jeho výdavkoch nedošlo. Tvrdenie matky o vedľajšom príjme otca plynúceho z jeho členstva v občianskom združení a z aktivít, ktorým sa toto združenie venuje neboli preukázané. Nebolo v konaní preukázané, že by predmetné občianske združenie vykonávalo podnikateľskú činnosť, nebol spoločníkom v obchodnej spoločnosti, nebol poberateľom dotácií alebo grantov z verejných zdrojov. Zosumarizoval, že zvýšil výživné zo strany otca na maloleté deti odo dňa 01. 09. 2020, majúc za preukázanú zmenu pomerov na strane maloletých detí v súvislosti s ich nástupom u mal. Q. na druhý stupeň základnej školy, u mal. N. do vyššieho ročníka základnej školy, ktorý priamo predchádzal druhostupňovému vzdelávaniu. Neprišiel k zvýšeniu výživného odo dňa 01. 04. 2020, ako to navrhla matka, nakoľko mal za to, za toto obdobie nedošlo ku kvalifikovanej zmene pomerov a z uvedeného dôvodu návrh matky na zvýšenie výživného za obdobie od 01. 04. 2020 do 31. 08. 2020 ako nedôvodný zamietol. Výživné vo výške 160 eur mesačne na mal. Q. a vo výške 130 eur na mal. N., spolu s výživným zo strany matky, ktorá svoju vyživovaciu povinnosť plnila predovšetkým osobnou starostlivosťou o maloletých, zabezpečovaním ich bytových potrieb, a prídavkami na deti, je spôsobilé pokryť všetky odôvodnené potreby maloletých detí. Dodal, že určené výživné rešpektuje zásadu rovnakej životnej úrovne rodičov a ich maloletých detí, je primerané i súčasným odôvodneným potrebám detí, ako i možnostiam a schopnostiam oboch rodičov. Uviedol tiež, že otec uhrádzal výživné na maloleté deti pravidelne v sume určenej predchádzajúcim rozsudkom súdu. V konaní nepreukázal, že by sa od 01. 09. 2020 podieľal na vyživovacej povinnosti voči maloletým inými finančnými alebo vecnými plneniami. Odo dňa 01. 09. 2020 do rozhodnutia súdu mu vznikla na výživnom na mal. Q. zaostalosť vo výške 80 eur, (mal zaplatiť september a október 2020 - 2 x 160 eur, zaplatil 2 x 120 eur), na mal. N. zaostalosť vo výške 60 eur (mal zaplatiť september a

október 2020 - 2 x 130 eur, zaplatil 2 x 100 eur), ktorú súd otca zaviazal zaplatiť v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Pri určení lehoty na zaplataenie zaostalého výživného vzal súd do úvahy celkovú výšku zaostalého výživného a zárobkové a majetkové pomery otca maloletých detí. Keďže sa rodičia o stretávaní sa otca s maloletými deťmi dohodli a túto dohodu vyhodnotil ako uzavretú v záujme maloletých, pojal ju do výroku rozsudku.

4. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v rozhodnutí len „CMP“), nakoľko v konaní nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by náhradu trov konania niektorému z jeho účastníkov mohol priznať.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec v časti zvýšenia jeho vyživovacej povinnosti (výrok I.) a zaostalého výživného (výrok II.) a žiadal v tejto časti napadnutý rozsudok zmeniť a návrh na zvýšenie výživného zamietnuť. Odvolanie podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v rozhodnutí len „CSP“). Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne a neobjektívne vyhodnotil vykonané dôkazy. Namietal nesprávne vysporiadanie sa s otázkou zmeny pomerov na strane mal. detí, kedy súd prvej inštancie poukazoval na výraznejšiu zmenu pomerov súvisiacu s nastúpením mal. Q. do 6. ročníka na základnej škole a mal. N. do 4. ročníka na základnej škole a s tým súvisiaci nárast nákladov na ich vzdelávanie, ktoré však nešpecifikoval. Mal za to, že súd prvej inštancie iba jednostranne prijal tvrdenia matky. Zdôraznil, že od poslednej úpravy výživného, t. j. od 27. 06. 2018 (Rozsudok OS Levice, č. k. 6P/69/2018-87 zo dňa 11. 06. 2018), do obdobia podania návrhu na zvýšenie výživného, neuplynuli ani dva roky a súd rozhodoval o zvýšení výživného po uplynutí 27 mesiacov od určenia vyživovacej povinnosti. V čase určenia výživného bol mal. N. akom 1. stupňa na ZŠ. Tvrdil, že pomery súvisiace so vzdelávaním mal. N. sa výraznejšie zmenili, nakoľko je stále žiakom prvého stupňa na základnej škole. K zmene pomerov mohlo dôjsť na strane mal. Q., nakoľko je žiačkou druhého stupňa základnej školy. Avšak v čase schválenia dohody rodičov o určení výživného sa rodičia dohodli na diferencovanom výživnom na dcéru, vyššom o 20 eur oproti výživnom na N., nakoľko bolo brané do úvahy, že pôjde o rok na vyšší stupeň ZŠ, tiež bol braný do úvahy zdravotný stav dcéry ako aj zapojenie do mimoškolských aktivít. Zvýšenie výživného zo 120 eur na sumu 160 eur, t. j. o 40 eur, teda o 1/3, na mal. Q. označil za neopodstatnené najmä z dôvodu, že výdavky na zdravotný stav dcéry nie sú t. č. vysoké a dcéra sa nezúčastňuje žiadnych mimoškolských aktivít (tanečná škola). Súd prvej inštancie opomenul vziať do úvahy zreteľ, že v súvislosti so zdravotným stavom mal. detí, všetky výdavky spojené s liekmi, liečebnými pomôckami, nákladmi na cestovanie na kontroly, vyšetrenia (nemocnica P.) a pod., zabezpečoval a uhrádzal výlučne on. Uviedol, že nad rozsah stanoveného výživného prispieva aj vecnými plneniami, deťom kúpil mobily, tablety, obuv, oblečenie, športové oblečenie a sčasti a kupuje aj školské potreby, na čo súd neprihliadol. Okrem výživného platí deťom od prerušenia spolužitia s matkou aj náklady za mobil a internet, synovi vo výške 12,73 eura a dcére vo výške 14,93 eura, teda na výživu v skutočnosti prispieva pravidelne synovi 112,73 eura (čo po zvýšení predstavuje sumu 144,93 eura) a dcére 134,93 eura (čo po zvýšení predstavuje sumu 174,93 eur). Dodal, že všetky tieto skutočnosti boli v prvoinštančnom konaní riadne preukázané. Ďalej uviedol, že v súčasnosti mal. deti nechodia ani na žiadne krúžky respektíve mimoškolské aktivity spojené so zvýšenými výdavkami a to nielen kvôli COVID, ale na základe vlastných rozhodnutí. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s osobnými zárobkovými a majetkovými pomermi matky. Súd dospel k záveru, že matke sa osobné ani majetkové pomery nezmenili, na pojednávaní uviedla, že čistý príjem má denne cca 55 eur (t. j. 1 650 eur mesačne). Za neopomenuteľné označil, že prevádzkuje pohostinstvo v mieste svojho bydliska, kde sa počíta u zákazníkov aj s prepitným, a preto tvrdil, že skutočné reálne finančné možnosti matky sú vyššie. Okrem podnikateľskej činnosti vykonáva činnosť poisťovacieho agenta pre poisťovňu Y. Mal za to, že matka v konaní svoje skutočné príjmy, resp. majetkové pomery, pravdivo neuviedla, pričom prezentovala mesačné náklady v sume 1.134,75 eura, čo je vyššia suma ako príjmy, ktoré deklarovala v návrhu. Mal za to, že súd prvej inštancie sa neobjektívne vysporiadal z vedľajšími príjmami rodičov. Kým príjmy matky z činnosti finančného poradcu nebral do úvahy vôbec, poukazoval na to, že on si prílepuje príležitostným predajom motorových vozidiel. Táto skutočnosť však nebola v konaní preukázaná, v konaní uviedol, že sa to mohlo stať ojedinele, keď staršie motorové vozidlo opravil a predal. Príjem z predaja vozidla v jedinom prípade nie je pravidelným príjmom, a preto súd nemohol zahŕňať takéto príjmy do celkových majetkových pomerov rodiča a určovať výživné prihladnuc na ojedinelé príjmy. Namietal tiež, že súd nesprávne pochopil, že by mala v spoločnej domácnosti s ním bývať jeho priateľka. Uviedol, že býva v nájme na základe nájomnej zmluvy, ktorú uzatvoril len on sám ako nájomca. Priateľka sa často uňho zdržiava, najmä keď sú deti uňho (majú dobrý vzťah), ale na náklady domácnosti neprispieva, čo uviedol aj na pojednávaní, pričom v zápisnici bolo

nesprávne uvedené, že bývajú spolu. Tiež uviedol, že občas kupuje deťom darčeky, kozmetiku. Ďalej poukázal na tvrdenie matky, ktorá v rozpise nákladov uvádzala, že mala ročný výdavok na drevo na kúrenie 450 eur, pričom do nehnuteľnosti sa dodáva plyn sa preddavkovú platbu 87 eur mesačne. V rozpise uvádza, že uhrádzala PZP 200 eur, pričom motorové vozidlo (vo vlastníctve otca detí) začala užívať až v novembri 2020. Tiež uviedla že prispievala na náklady na bývanie matke 210 eur mesačne, pričom v skutočnosti bývajú každá vo svojom rodinnom dome s jedným meradlom energií a predložené náklady (elektrina, voda a plyn) sú vo výške cca 200 eur, t. zn. že matka uhrádza celé náklady na bývanie do dvoch domácností. Potvrdil, že jeho zárobkové a majetkové pomery sa od posledného rozhodnutia o výživnom zmenili, nakoľko sa zvýšil jeho čistý mesačný príjem. Dôvodil však, že zákonné zvýšenie príjmu však nemôže byť automaticky samo osebe základom pre zvyšovanie výživného. V štátnej službe a zákon o odmeňovaní štátnych zamestnancov počíta so zvyšovaním služobného príjmu. Na druhej strane je obmedzený v možnostiach zarobiť si mimo služby. Dal do pozornosti, že si aj tak plní svoju vyživovaciu povinnosť nad mieru určeného výživného, čo matka ani nikdy nerozporela. Namietal tiež konštatovanie súdu prvej inštancie, že matka si vyživovaciu povinnosť plní prevažne osobnou starostlivosťou o deti a zabezpečením bytových potrieb detí. K uvedenému dodal, že nejde o tak malé deti, ktoré by vyžadovali od matky osobnú starostlivosť v prevažnej miere, matka nie je na rodičovskej dovolenke a dosahuje také príjmy, z ktorých je tiež povinná plniť si vyživovaciu povinnosť voči deťom.

6. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník písomným podaním, v ktorom uviedol, že sa pridrižava svojho vyjadrenia na pojednávaní dňa 21. 10. 2020 a navrhol odvolanie otca v časti zvýšenia výživného zamietnuť.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 - § 67 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), prejednal odvolanie otca bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné, a preto v zmysle ust. § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti (výrok I.) a zročného výživného (výrok II.) zmenil tak, že návrh matky v tejto časti zamietol a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 6P/69/2018-87 zo dňa 11. 06. 2018 v časti o výživnom na maloleté deti zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP.

8. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. V prejednávanej veci sa matka domáhala návrhom, došlým súdu prvej inštancie dňa 05. 03. 2020, zvýšenia výživného na mal. Q. zo sumy 120 eur a sumu 250 eur a na mal. N. zo sumy 100 eur na sumu 200 eur mesačne počnúc dňom 01. 04. 2020 z dôvodu zmeny majetkových pomerov na jej strane a zvyšovaním nákladov na výchovu a výživu maloletých detí. V návrhu dôvodila, že má nestále príjmy z podnikateľskej činnosti (prevádzka pohostinstva), závislé od sezóny, v priemere dosahujúce sumu 800 eur mesačne. Kvôli vypuknutiu pandémie koronavírusu mali od marca do mája prevádzku uzavretú, zo strany štátu jej bola vyplatená finančná výpomoc, v máji jej bola vyplatená dávka za ošetrovanie člena rodiny. Poukazovala na dobrú majetkovú situáciu otca, ktorý pracuje ako profesionálny vojak, okrem toho prevádzkuje so svojim kamarátom autoservis a organizuje automobilové preteky, z čoho mu tiež plynie pravidelný príjem. Tvrdila, že otec si privyrába aj kúpou áut, ktoré opraví a následne so ziskom predá. Uviedla, že otec na výživu detí prispieva navyše vecnými plneniami. S návrhom otca na úpravu styku s maloletými deťmi súhlasila. Otec s podaným návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasil, mal za to, že by výživné nebolo využívané na potreby maloletých detí. Poukázal na to, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom nenastala kvalifikovaná zmena pomerov, ktorá by si vyžadovala zvýšenie výživného na maloleté deti. Výživné uhrádza pravidelne, prispieva aj navyše vecnými plneniami. Poprel, že by mu z občianskeho združenia, ktorého je členom, plynul nejaký príjem. Uviedol, že toto občianske združenie nie je daňovým subjektom, nevykonáva podnikateľskú činnosť, nie je spoločníkom v obchodnej spoločnosti. Potvrdil, že zvykne kúpiť ojazdené auto, ktoré opraví a následne predá na základe ústnej dohody. Príjem je rôzny, niekedy zarobí 500 eur, 300 eur, inokedy prerobí 100 eur. Tieto financie sú mu vyplácané na ruku a využíva ich na potreby maloletých detí. Žiadal tiež upraviť jeho styk s maloletými deťmi rozhodnutím súdu. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené v bode

1. tohto odôvodnenia. Predmetom odvolacieho konania je rozsudok v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti a zročnom výživnom na maloleté deti (výroky I., II.). V ostatnej, odvolaním nenapadnutej časti (výroky III., IV.) nadobudol rozsudok pre absenciu odvolania právoplatnosť.

10. Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

15. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

16. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa a vzniká jeho narodením (§ 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Naproti tomu stojí vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k deťom, ktorá im vyplýva priamo zo zákona. Ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do toho času, pokiaľ nie sú schopné samy sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté, plnoleté a z hľadiska veku tieto nároky nediferencuje. Podmienky nároku maloletých aj plnoletých detí na výživné sú teda rovnaké; vyživovacia povinnosť rodičov k nim preto končí v prípade, že preukázali schopnosť samy sa živiť, resp., s ohľadom na konkrétne okolnosti majú takúto možnosť.

17. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Takouto zmenou pomerov môže byť zvýšenie nákladov dieťaťa v súvislosti s pribúdajúcim vekom, s fyzickým vyspíevaním, formami prípravy na budúce povolanie, ako aj zmena v možnostiach povinného plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu. V tomto prípade pôjde o rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného, jeho invaliditu, alebo také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) jeho zárobku či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého

sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako aj majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Navyiac súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

18. V intenciách zhora uvedených záverov bolo potrebné i v danom prípade zisťovať zmenu na strane všetkých účastníkov konania, ku ktorej došlo od posledného rozhodovania o výživnom. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné a rozsiahle dokazovanie, avšak nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav a zmenu pomerov a rozhodol vecne nesprávne v otcov odvolaními napadnutých výrokoch.

19. K súdom prvej inštancie zistenému skutkovému stavu, na ktorý odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje, opätovne zdôrazňuje, že pokiaľ ide o skúmanie pomerov na strane matky otca a maloletých detí súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie ohľadne ich osobných, majetkových a zárobkových schopností, možností a celkových pomerov. Z obsahu spisu vo vzťahu k prejednávanej výrokovej o výške vyživovacej povinnosti otca na maloletého vyplýva, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletým deťom upravená rozsudkom Okresného súdu Levice súdu zo dňa 11. 06. 2018 pod č. k. 6P/69/2018-87 (ďalej v rozhodnutí len „predchádzajúce rozhodnutie“), právoplatným dňa 27. 06. 2018, ktorým súd manželstvo rodičov detí rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, ktorou boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke, vyslovil že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej Q. výživným vo výške 120 eur mesačne a na mal. N. vo výške 100 eur mesačne vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Je nutné konštatovať, že od poslednej úpravy výživného ubehlo veľmi krátke obdobie, za ktoré odvolací súd na základe súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu nezhliadol takú závažnejšiu zmenu pomerov, ktorá by bola predpokladom na rozhodnutie o zvýšení vyživovacej povinnosti na maloleté deti. Z obsahu spisu vyplýva, že v čase predchádzajúceho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti mal. N. žiakom 1. stupňa základnej školy, tak ako i v čase preskúmaného rozhodnutia. Mal. Q. bola v čase predchádzajúceho rozhodnutia žiačkou 1. stupňa základnej školy a v čase preskúmaného rozhodnutia je možné konštatovať zmenu, pretože je už žiačkou druhého stupňa. Je však nutné prihliadnúť i na to, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie deti do školy a na mimoškolské aktivity nechodili v súvislosti s pandémiou koronavírusu, teda matka nemala výdavky spojené z hradením pravidelných mesačných platieb súvisiacich so školskou dochádzkou a účasťou mal. Q. v tanečnom krúžku, teda zvýšené výdavky spojené so školskou dochádzkou. Odvolací súd nezhliadol ani významnú zmenu majetkových a zárobkových pomerov na strane rodičov. Bolo možné konštatovať zvýšenie zárobku otca za uplynulé obdobie, súvisiace s valorizáciou platu ako štátneho zamestnanca, no iný príjem otca v konaní preukázaný nebol. Treba prisvedčiť odvolacím námietkam otca, že v konaní bolo preukázané, že deťom zabezpečoval potreby aj nad rámec určeného výživného, platí deťom účty za telefóny, nakupoval im oblečenie, hradil výdavky v súvislosti so zdravotným stavom mal. detí, teda na lieky a liečebné pomôcky, náklady na cestovanie na kontroly, vyšetrenia, v prípade ich potreby. Uvedené potvrdila v konaní i matka. Vedľajší príjem otca v súvislosti s predajom ojazdených vozidiel odvolací súd posúdil ako nepravidelný a ako taký ho nezahrnul do sumy jeho mesačného príjmu rozhodného pre určenie vyživovacej povinnosti. Na strane matky bol tiež zistený v podstatne nezmenený príjem od času predchádzajúceho rozhodnutia, v zmysle

matkou predložených daňových dokladov sa z podnikateľskej činnosti príjmy a výdavky pohybovali na približne rovnakej úrovni v rozhodných obdobiach. Aj keď nepochybne vypuknutie pandémie ovplyvnilo príjem z podnikateľskej činnosti matky, ktorá bola nútená prevádzku na istý čas uzavrieť, čo je však nutné vyhodnotiť len ako prechodné, pričom za toto obdobie boli straty na príjme matky čiastočne kompenzované finančnou náhradou od štátu za mesiace marec a apríl 2020 vo výške 270 eur a 540 eur a ošetrovným vyplateným Sociálnou poisťovňou za obdobie od marca 2020 do júna 2020 v celkovej sume 926,40 eura. Ďalej bolo preukázané, že matka okrem podnikateľskej činnosti vykonáva činnosť poisťovacieho agenta pre poisťovňu Y. X. od júla do októbra 2019 dostala za sprostredkovanie sumu 3318,90 eura a záväzok voči poisťovni mala 1334,74 eura.

20. Na základe takto zisteného skutkového stavu odvolací zdôrazňuje, že pre rozhodovanie o zmene vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti dôsledne vzal do úvahy odôvodnené potreby maloletých detí zodpovedajúce ich veku, zdravotnému stavu a záľubám, možnosti a schopnosti rodičov, ako aj obdobie, ktoré ubehlo od času predchádzajúceho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti a porovnanie týchto faktorov v predchádzajúcom a aktuálnom období a dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté nebol dôvodný, pretože nenastala na strane rodičov a ani na strane detí taká podstatná zmena pomerov, ktorá by si vyžadovala zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že naposledy určené výživné na maloleté deti zohľadňuje zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov, ako i odôvodnené potreby maloletých detí vzhľadom k ich veku. Bolo potrebné zohľadniť i to, že otec prispieva finančne a vecnými potrebami deťom rámec jeho vyživovacej povinnosti. V neposlednom rade doteraz určená výška vyživovacej povinnosti otca zohľadňuje i to, že matka vyvažuje svoju vyživovaciu povinnosť čiastočne osobnou starostlivosťou o deti, a že potreby mal. detí sú čiastočne kryté prídavkami na deti. Je tak namieste konštatovať, že i po zohľadnení všetkých zmien zaznamenaných od doby posledného rozhodovania, určené výživné naďalej zodpovedá zásade rovnakej životnej úrovne rodičov a detí. Nebolo tak v konaní preukázané splnenie zákonných podmienok pre zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom a zvýšení vyživovacej povinnosti otca voči mal. Q. a N. M..

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 388 CSP zmenil v odvolaní napadnutých výrokov týkajúcich sa vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti (výrok I.) a zročného výživného (výrok II.) spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

22. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

23. S ohľadom na skutočnosť, že odvolací súd zamietol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti, preto v uvedenej právnej veci zanikli dôvody na vydanie rozhodnutia vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 6P/69/2018-87 zo dňa 11. 06. 2018 v časti o výživnom na maloleté deti. V nadväznosti na uvedené odvolací súd musel napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 6P/69/2018-87 zo dňa 11. 06. 2018 v časti o výživnom na maloleté deti podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušiť.

24. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).

Exekúciu možno vykonať len podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a/ zrážkami zo mzdy a z iných príjmov
- b/ prikázaním pohľadávky
- c/ predajom hnutelných vecí
- d/ predajom cenných papierov
- e/ predajom nehnuteľnosti
- f/ predajom podniku
- g/ príkazom na zdržanie vodičského preukazu